XXII.

ग्रक्णां राच्तमन्द्रस्य तत् तु राङ्गग्रकोपम । ऋषिः पुल्तस्त्यः श्रुश्राव कथितं दिवि दैवतैः ॥१॥ ततः पुत्रमुतस्रेकात् विरितः स मकामुनिः। माक्ष्मितीपतिं द्रष्टुमाजगाम मक्तिपाः ॥ १॥ स वायुमार्गमास्थाय वायुतुल्यगतिर्द्धितः। पुरों माक्षिमतों प्राप्तो मनः संकल्पविक्रमः ॥ ३॥ सोऽमरावतीसंकाशां कृष्टपुष्टजनावृतां। प्रविवेश पुरों ब्रक्ता यथेन्द्रस्यामरावतीं ॥ ४॥ पाद्चार्मिवादित्यं प्रविशक्तं सुरुभृशं। विज्ञाय तमृषिं द्वास्था ऋर्जुनाय न्यवेद्यन् ॥५॥ श्रुवा पुल्तस्त्यं संप्राप्तमर्जुनः सक् मित्रिभिः। शिर्म्यञ्जलिमाधाय ततः प्रत्युख्ययौ मुनिं ॥ ६॥ पुरोक्ति गृक्तिबार्धा मध्पकं तथैव गां। पुरस्तात् प्रययौ राज्ञः शक्रस्येव वृक्स्पतिः ॥ ७॥ ततस्तमृषिमायान्तमृद्यन्तिमव भास्करं। ऋर्तनो भृशसंभान्तो ववन्दे पर्यपुरः सरः ॥ ए॥ स तस्य मधुपर्कं गां पाध्यमध्यं निवेध्य च। पुल्तस्त्यमब्रवीद्राज्ञा कुर्पगद्भया गिरा ॥ १॥